

Cultura pervertida

Una conversa amb l'intel·lectual i musicòleg manresà i amic Oriol Pérez sempre és motiu d'àmplies reflexions i de crítica a decisions culturals mediocres, quan els que les prenen sovint ni tan sols coneixen les regles del joc. En un món dominat hegemònicament pel club Bilderberg i les noves tecnologies, on els presumptes ciutadans es converteixen en simples consumidors, a causa d'una uniformització general, la cultura s'ha de fonamentar en la llibertat del pensament crític i és la baula que hauria d'ajudar a construir aquests ciutadans. S'haurà de deixar d'utilitzar perquè ha estat pervertida i transformada? Molts confonen cultura amb entreteniment, oci o diversió. La transformació del concepte "cultura", en el fons, està possibilitant l'expansió del pensament únic, que escampa arreu.

En una ciutat necessitada com Manresa, per què no se saben aprofitar les oportunitats? El relat de les Bases de Manresa no ha superat el model noucentista i en l'acte de cloenda de la commemoració del 125è aniversari amb la visita de l'Orfeó Català ni tan sols va venir el director titular. Se n'han assabentat a fora o més aviat ha estat una commemoració folklòrica? El relat de Manresa, capital de la cultura catalana, no deixa de ser una marca, que en alguns llocs se l'han agafat seriosament, però aquí, per què no s'aprofita aquest trampolí de projecció per parlar realment més de Manresa? Reconvertir antigues fàbriques com l'Anònima està bé, però no n'hi a prou amb posar llum i netejar, cal invertir-hi sense por. No seria hora de superar la mentalitat poruga de la despesa, amb l'argument què hi aniran poques persones? Enguany que es commemoren els centenaris de Pompeu Fabra, Manuel de Pedrolo o Mercè Rodoreda, referències de la cultura catalana, com és que a la ciutat que en representa la capital, no els dedica ni un acte?

I en tercer lloc, en l'horitzó del 2022, els organitzadors han calibrat que els 100.000 pelegrins previstos han passat a 2.000, és a dir, una proporció de mil a dos? Per què els bascos han renunciat a la fira gastronòmica? Potser caldrà reconèixer que Sant Ignasi només es pot entendre com a explicació d'una experiència interna. A què esperem a treballar-lo com a fet religiós que és? No s'adonen que Manresa podria ser capdavantera de l'espiritualitat? L'ambició sana és necessària, però a la ciutat de la foscor, algú exigirà responsabilitats?

